

jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. Ust. № 83 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Opodatkowaniu w myśl § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 584) podlega wszelki produkt cukrowy, uzyskany z przerobu buraków cukrowych lub też trzciny cukrowej, w stanie rafinowanym, jakoteż nierafinowanym, z wyjątkiem melasy t. j. ostatniego odcieku fabrykacyjnego o współczynniku czystości nie powyżej 64, nie nadającego się do spożycia ludzkiego.

Współczynnik czystości oblicza się, dzieląc cyfrę zawartości cukru w odcieku, pomnożoną przez 100, przez sumę składników stałych w tymże odcieku, np. odciek zawiera, wedle analizy, 50% cukru i 30% niecukrów czyli razem części stałych 80%; aby zbadać stopień czystości należy cyfrę 50 (zawartość cukru) pomnożoną przez 100 czyli 5000, podzielić przez 80 (suma składników stałych) jako iloraz otrzymana się 62 czyli badany odciek należy uważać za melasę, wolną od podatku spożywczego.

§ 2. Wszelkie księgi i zapiski należy prowadzić zgodnie z postanowieniami dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 15 poz. 211) według systemu metrycznego, t. j. w kilogramach, centnarach metrycznych i tonach.

§ 3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. ma zastosowanie jedynie do cukru i produktów cukrowych, wyrobionych po 1 października 1921. Zapasy cukru i melasy, pochodzące z kampanji 1920/21 i poprzednich, pozostają w dotychczasowem władaniu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1921 r.

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzeciński

624.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 15 października 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Praw № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

§ 1. Do taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. № 40, poz. 243), wraz z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W części II „Postanowienia taryfowe” (str. 609)

W punkcie 9 ust. A skreśla się słowa „przewożone pociągami towarowymi przyspieszonymi lub pociągami mieszanymi” oraz wprowadzony poprzednim uzupełnieniem ustęp (Dz. Ust. № 64, poz. 410 z 1921 r. str. 1089), rozpoczynający się od słów „Za przewóz całowagonowych przesyłek pospiesznych normalnych pociągami osobowymi...” aż do końca.

Ust. B w tymże p. 9 pozycja f) (Dz. Ust. № 40, poz. 243, str. 609) uzupełnia się nazwami: „masło niesolone, twaróg i śmietana”, natomiast w tymże ust. B skreśla się słowa: „przewożone pociągami towarowymi przyspieszonymi lub pociągami mieszanymi”.

P. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„10. Za przewóz przesyłek pospiesznych ulgowych pociągami osobowymi pospieszonymi przewożne oblicza się według klasy dla przesyłek pospiesznych”.

W punkcie 79 rozdziału XXIII podane w pozycjach c), d) i e) (Dz. Ust. 1920 r. № 51 poz. 313 str. 889 i Dz. Ust. № 43 z 1921 r., poz. 265 str. 617) opłaty: 100, 6, 160, 12 i 40 mk. zmienia się odpowiednio na 400, 24, 640, 48 i 160 mk.

W „Wykazie opłat dodatkowych”.

Punkt 16 otrzymuje tytuł zmieniony na „Opłaty za dezynfekcję i oczyszczanie wagonów”.

Wykaz odnośnych artykułów przepisów przewozowych (pod tytułem) uzupełnia się przez dodanie art. 80.

W zależności od tych zmian punkt 16 uzupełniony zostaje dalszemi ustępami.

- „c) za oczyszczenie wagonu przez kolej w zastępstwie odbiorcy, z pozostałości wyładowanego towaru. 100 mk.
- d) za oczyszczenie wagonu z nawozu po przewożeniu zwierząt żywych 50 mk.
- e) za wymycie wagonów 300 mk.
- f) za nałożenie do wagonu jego części składowych . . . 100 mk.

W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”. (Dz. Ust. 1921 r. № 78 poz. 536).

W niżej wymienionych grupach nomenklatury dla przesyłek całowagonowych wyszczególnionych towarów „klasa V” zmienia się na „kl. spec.”:

W gr. 3 „Obierzyny ziemniaczane”.

„ „ 15 „Odpadki z fabrykacji krochmalu”.

„ „ 16 „Osad z substancji roślinnych olejnych i fusy olejne”.

„ „ 17 „Wytłoki buraczane (wysłodziny) i inne odpadki cukrownicze”.

„ „ 18 „Wytłoki kartoflane (ziemniaczane) i inne odpadki gorzelnicze”.

„ „ 38 „Oddzierki i wióry skórzane, rogowe i kościane, oraz ścięta”, i „Garbowiny”.

„ „ 42 Wszystkie przedmioty tej grupy.

„ „ 47 „Wszystkie przedmioty tej grupy”.

„ „ 48 Wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz rud złota, srebra i platyny.

„ „ 55 „Kamienie surowe-łupane, kruszone, nieobrobione”.

„ „ 56 „Wszystkie przedmioty tej grupy”.

„ „ 57 „ „ „ „ „

„ „ 62 „ „ „ „ „

W gr. 22 i 23 „Zwierzęta domowe żywe” oraz „Drób i ptactwo domowe” oraz w gr. 24 „Zwierzęta dzikie” wszystkie opłaty jednostkowe, tak za

przewóz zwierząt pojedynczych; jak i wagonowo, ulegają potrojeniu. W zależności od tego podnosi się z 20 do 60 mk. opłata podana w uwadze a) do grupy 22.

W gr. 64 dodaje się nowa pozycja „Cynk i ołów” z klasyfikacją I—I—II.

W części IV „Schematy taryfowe i tablice opłat przewozowych”.

Dział A otrzymuje brzmienie następujące:

„C Z E Ś Ć IV.

DZIAŁ A.

Schematy opłat taryfowych.

Klasa przesyłek pośpiesznych.

Przewoźne oblicza się po 50 mk. za każde 100 kilogramów i 10 kilometrów. Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 40 mk. za każde 100 kg.

Klasa 1-sza przesyłek zwyczajnych.

Przewoźne oblicza się po 40 mk. za każde 100 kilogramów i 10 kilometrów. Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 30 mk. za każde 100 kg.

Klasa II-ga przesyłek zwyczajnych.

Przewoźne oblicza się po 30 mk. za każde 100 kilogramów i 10 kilometrów. Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 20 mk. za każde 100 kg.

Klasa III-cia przesyłek zwyczajnych.

Przewoźne oblicza się po 18 mk. za każde 100 kilogramów i 10 kilometrów. Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.

Klasa IV-ta przesyłek zwyczajnych.

Przewoźne oblicza się po 10 mk. za każde 100 kilogramów i 10 kilometrów. Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.

Klasa V-ta przesyłek zwyczajnych.

Od 1 do 100 km.—po 6 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 100 km.—60 mk.

Od 101 do 200 km.—60 mk.+po 5,00 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 200 km.—110 mk.

Od 201 do 400 km.—110 mk.+po 4,50 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 400 km.—200 mk.

Od 401 do 600 km.—200 mk.+po 4,00 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 600 km.—280 mk.

Od 601 do 800 km. — 280 mk.+po 3,50 mk. za każde 10 km. i 100 kg., co czyni za 800 km.—350 mk.

Od 801 i więcej km.—350 mk.+po 3,00 mk. za każde 10 km. i 100 kg., co czyni za 1000 km.—410 mk.

Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.

Klasa specjalna przesyłek zwyczajnych.

Od 1 do 100 km.—po 5 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 100 km.—50 mk.

Od 101 do 200 km.—50 mk. + po 4,50 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 200 km.—95 mk.

Od 201 do 400 km.—95 mk. + po 4,00 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 400 km.—175 mk.

Od 401 do 600 km.—175 mk. + po 3,50 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 600 km.—245 mk.

Od 601 do 800 km.—245 mk. + po 3,00 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 801 km.—305 mk.

Od 801 i więcej km. 305 mk. + po 2,50 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 1000 km.—355 mk.

Oprócz tego pobiera się stałą *opłatę stacyjną* w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.

Opłaty stacyjne za przewóz zwierząt.

Opłaty stacyjne za przewóz *zwierząt domowych, drobiu i zwierząt dzikich* pobiera się w wysokości:

- a) przy przesyłkach pojedynczych zwierząt:
koni, kuców, źrebiąt, mułów, osłów, oraz bydła rogatego rosnącego—
po 100 mk. od sztuki, wszystkich innych zwierząt—po 40 mk.
od sztuki;
- b) przy przesyłkach wagonowych—po 1000 mk. za wagon”.

Część VI Taryfy zmienia się w sposób następujący:

„C Z Ę Ś Ć VI.

TARYFA STACYJNA NA PRZEWÓZ ROPY NAFTOWEJ I JEJ POCHODNYCH.

Taryfa specjalna № 1.

A. Opłaty za przewóz kolejami państwowymi całowagonowych przesyłek zwyczajnych ropy naftowej w beczkach lub cysternach, pomiędzy niżej wymienionymi stacjami (z kopalń do rafinerji), oblicza się według tablicy następującej, za wagę rzeczywistą przesyłki, nie mniej jednak niż za 10.000 kg od listu przewozowego i wagonu:

Do stacji Od stacji	Opłaty w markach za 100 kilogramów																					
	Bolechów	Boryslaw-Tu- stanowice	Dobromil	Dolina	Drohobycz	Dziedzice	Gorlice	Iwonicz	Jasio	Jedlicze	Kalusz	Kołomyja	Krosno	Limanowa	Lwów	Nadwórna	Różniatów- Krechowice	Stanisławów	Trzebinia	Ustrzyki	Zagórz	Zagórzany
Besko	230	190	120	250	180	330	90	30	60	40	280	380	40	190	220	370	270	330	290	80	40	90
Boryslaw-Tu- stanowice	80	—	110	90	30	460	270	200	240	220	130	230	210	360	130	210	110	170	420	130	160	260
Drohobycz	70	30	100	80	—	450	260	190	220	210	110	220	200	350	120	200	100	160	410	120	150	250
Gorlice	310	270	190	320	260	260	—	80	50	60	350	460	70	120	290	440	340	400	220	150	120	20
Iwonicz	250	200	130	260	190	320	80	—	50	30	290	390	20	180	230	380	280	340	270	90	60	70
Jedlicze	260	220	140	280	210	300	60	30	30	—	310	410	20	160	240	390	290	350	260	110	70	60
Kłęczany	380	340	260	400	330	210	100	150	120	130	430	530	140	40	360	510	410	470	240	230	190	90
Kołomyja	170	230	300	150	220	640	460	390	430	410	120	—	400	550	210	100	140	70	590	320	350	450
Krosno	250	210	140	270	200	310	70	20	40	20	300	400	—	170	240	390	290	350	260	100	60	70
Mokre	220	180	100	240	170	370	130	70	100	90	270	370	80	230	200	350	250	320	330	70	30	130
Nadwórna	150	210	280	140	200	620	440	380	410	390	100	100	390	540	190	—	120	50	580	300	340	440
Olszanica	190	140	70	200	130	380	140	80	110	90	230	330	80	240	170	320	220	280	330	30	30	130
Różniatów-Krechowice	50	110	180	30	100	540	340	280	310	290	30	140	290	440	150	120	—	80	490	200	240	340
Rymanów	240	200	120	250	190	320	80	20	50	40	290	390	30	180	220	370	270	330	280	90	50	80
Skołyszyn	290	250	170	300	240	270	30	60	30	40	340	440	50	130	270	420	320	380	230	140	100	30
Stanisławów	110	170	240	100	160	580	400	340	370	350	70	70	350	500	150	50	80	—	540	260	300	400
Stary Sambor	130	90	70	150	80	430	230	170	200	190	180	280	180	330	110	260	160	230	390	90	130	230
Tarnowiec	270	230	150	280	220	290	50	40	20	20	320	420	30	150	250	400	300	360	250	120	80	50
Ustrzyki	170	130	50	180	120	390	150	90	120	110	220	320	100	250	150	300	200	260	350	—	50	150
Zagórz	210	160	90	220	150	360	120	60	90	70	250	350	60	220	190	340	240	300	310	50	—	110
Zagórzany	300	260	190	320	250	260	20	70	40	60	350	450	70	120	290	440	340	400	210	150	110	—

B. Opłaty za przewóz tychże przesyłek kolejami prywatnymi, pomiędzy niżej wymienionymi stacjami, oblicza się według tablicy następującej, również za wagę rzeczywistą przesyłki nie mniej jednak niż za 10.000 kg. od listu przewozowego i wagonu:

Do stacji: Od stacji:	Opłaty w markach za 100 kg.			
	Koło- myja	Peczeniżyn Szczepa- nowski	Sopów	Stebnik Sałiny
Drohobycz	—	—	—	20
Kołomyja	—	30	20	—
Słoboda Rungurska Kopalnia . . .	40	30	30	—

U w a g a 1. Przewoźne za przesyłki pomiędzy stacjami kolei państwowych a prywatnych oblicza się według tablic powyższych oddzielnie za koleje państwowe (A) i oddzielnie za koleje prywatne (B).

U w a g a 2. Przesyłki powinny być nadawane za listami przewozowymi, adresowanymi do rafinerji nafty lub benzyny, położonych przy stacjach wyżej wymienionych.

W razie skierowania przesyłek na podstawie zlecenia dodatkowego nadawcy do stacji, nie wskazanych w niniejszej taryfie, przewoźne oblicza się według taryfy normalnej za całą odległość przewozową”.

§ 2. Powyższe zmiany i uzupełnienia taryfy ogólnej na przewóz towarów wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1921 r.

Minister Kolei Żelaznych:

Sikorski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Henryk Strasburger*

625.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 17 października 1921 r.

w przedmiocie podwyższenia: a) opłat za przewóz kolejami normalnotorowemi bagażu, przesyłek nadzwyczajnych oraz czasopism, broszur i książek i- b) odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Praw № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje: